

KENGÄN koputuksia

3-4/2010

PIENI- JA ISOKENKÄISET RY

SMÅ OCH STORA SKOR RF

TALL & SMALL ASSOCIATION

NÄIN VALITSET

lapselle sopivat talvikengät s.6

ENSIKERTALAISENA
EUROOPPA-TAPAAMISESSA
2010 s.13

New Yorkin
SUURIMMAT s.22

Tunnelmalliset
SyysTreffit
Helsingissä 27.-28.11.2010!

sivut
13-14

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	Nordea 111430-101209		TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleis- ehtoien mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. 	
Saaja Mottagare	Pieni- ja Isokenkäiset ry (PIKRY)		Jäsenmaksu 2010 Osoitetarrasi alarivillä on viimeisin kirjattu jäsenmaksuvuosi. <ul style="list-style-type: none"> • varsinainen jäsen 20 € (koko perhe) • kannatusjäsen 20 € • yrittäjän 100 € 	
Maksaja Betalar				
Allekirjoitus Underskrift				
Tilitä nro Från konto nr	—	Viitenumero Ref. nr	= Jäsennumerosi = Osoitetarran ylin rivi.	
		Eräpäivä Förfallodag	31.12.2010	20,- / 100,-€

Kiitos jäsenyydestäsi ja tuestasi! Osoitetarran alimmalta (5) riviltä voit tarkistaa ovatko jäsenmaksusi ajan tasalla. Katso vuosiluku ja vertaa alla oleviin ohjeisiin. Ota tarvittaessa yhteyttä: toimisto@tallsmall.fi tai 040 5910 552. Autamme mielellämme!

HUOM!

Käytä maksaessasi viitenumeroa = jäsennumerosi, jonka löydät osoitetarran ylimmältä (1) riviltä. Jäsenmaksun vaihtoehdot:

1. Vuosilukusi on 2010 tai suurempi. Maksusi on ajan tasalla. Älä maksa lisää!
2. Vuosilukusi on 2009, suorita yllä olevalla tilisiirrolla vuoden 2010 jäsenmaksu.
3. Vuosilukusi on pienempi kuin 2009. Suorita samalla viitteellä myös erääntyneet maksut.
Esim. jos viimeisin maksuvuotesi on 2007, maksettava summa on 60 € = 3 (2008, 2009, 2010) x 20 €.

Kengän Koputuksia –lehti tarjoaa erikoiskokoisena elämiseen innostavia ideoita, ohjeita, osallistumismahdollisuuksia, vertaistukea ja auttavaa tietoa. Lähetä juttuvinkkisi toimistoon!

Nro 3-4/2010:

- ♥ Jouluiset SyysTreffit ja -kokous Helsingin Huippuhetkissä
- ♥ ET2011FR, Pariisi "Rendez-vous à Paris"
- ♥ ET2010DE, Rostock, Annen ja vähän muidenkin matkassa
- ♥ Erikan terveiset ja raportti Youth Assembly 2010 -konferenssista New Yorkista
- ♥ Liika pituus on hengelle hupaa Maijun palstalla
- ♥ ET2012FI, Eurooppa-tapaaminen Suomeen vuoden etuajassa
- ♥ MITTAVA -osahanke valmistui
- ♥ Vääränkokoisia kenkiä ja vaatteita
- ♥ Puheenjohtajaa ja aktiivitoimijoita etsitään

MEDIATIEDOT Kengän Koputuksia

Pieni- ja Isokenkäiset ry:n jäsenlehti
Koko: 24 sivua
Ilmestyminen: 2 – 4 kertaa vuodessa
Painos: 500 kpl (3-4/2010)
Ilmoitusaineisto ja tiedustelut: 040 5910 552,
toimisto@tallsmall.fi tai kirjeitse osoitteella:
Pieni- ja Isokenkäiset ry
PL 186, 00931 Helsinki
Toimitus voi muokata saamiaan kirjoituksia, eikä vastaa sille jätetystä aineistosta.

Ilmoitushinnat:

¼ sivun ilmoitus 50€
½ sivun ilmoitus 100€ sisältäen yrityksen tiedot/
mainos internetsivulle 1 vuodeksi
Paino: Kopijyvä Oy, Tampere (Domus Print)
Toimitus: Päätoimittaja Arja Partanen,
Maiju Havinen, Anne Hiipakka, Joanna Sairanen
Taitto: Ismo Sihvonen, Kopijyvä Oy
Kuvat: Joanna Sairanen, Miia Hasanen, esiteltävien
yritysten omat kotisivut

Maijun palsta

Tervehdys Teille kaikille "kenkäisille" ympäri Suomen niemen! Toivottavasti kaunis ja lämmin kesä virkisti Teitä monipuolisesti ja olemme kaikki hyvissä voimissa ottelemaan taas voitokkaasti töiden ja kaamoksen kanssa.

Terveenä pysytteleminen on "kenkäisille" erittäin toivottavaa, sillä potilaalle poikkeava koko aiheuttaa yllättäviä asioita. Haluaisin totisesti tietää, miten meillä Suomessa hoituisi tällainen romanialainen juttu. Ei kai vaan jäätäisi toiseksi – me - hyvinvointivaltiossa!! Eli voiko olla totta? *IS 19.2.2010* kertoi, että Romaniassa on lihaviiden hoitoon erikoistunut sairaala. Romanialainen Victoria Lacatus, 25v, kuljetettiin kotikylästään Bukarestiin synnyttämään, koska **lähisairaalassa ei ollut tarpeeksi isoa sänkyä**. Sellainen löytyi vain **lihaviiden hoitoon erikoistuneesta sairaalasta**,

"Liika" pituus on Suomessa hengelle hupaa ja "hyvinvointivaltio" on yllättävän köyhä... vai olisiko vain välinpitämätön.

maan pääkaupungista. 240 kiloa painava Lacatus synnytti keisarinleikkauksella terveän, kolmikiloisen esikoistyttären. Naisen omaa tilaa tarkkaillaan – **erikoistarkkailussa** - komplikaatioiden varalta. **Hänen nukuttamisensa leikkausta varten vaati nelinkertaisen annoksen nukutusainetta.**

Onko Suomi jäljessä verrattuna Romaniaan? Onko meillä Suomessa liikalihaviiden hoitoon erikoistunutta sairaalaa? Entä pitkien/lyhyiden? Täällähän lopetetaan erikoissairaaloita, Neuro -sairaala Helsingissä ja Reuma -sairaala Heinolassa! Miten on, tarvitseeko pitkät henkilöt nukutusta varten nelinkertaisen annoksen nukutusainetta, kuten rouva Lacatus? Jos tarvitsee, niin onko myös pitkät potilas täällä Suomessa toimenpiteen jälkeen erikoistarkkailussa? Yhdistyksemme "Auttavaan puhelimeen" on kerrottu monenlaisista, tutkimus- ja hoitolanteisiin liittyvistä ongelmista: Mammografiatutkimuksessa laitteen pituussäädöt eivät ole kaikille riittäneet. Pitkälle leikkauspotilaalle paikallispuudutusannos oli liian pieni. Kipulääkitys ei aina ole ollut riittävää. Sairaalasänkyjen puuttuva pituus

on ongelmallista, kun "aina olen sairaalassa joutunut nukkumaan jalat koukussa." PIKRY'n testiryhmä tutki Lojer Oy- tehtaalla Sastamalassa sairaalasänkyjen säätöjen riittävyyttä - artikkeli edellisessä jäsenlehdessä *Kengän Koputuksia 1-2/2010*.

IT-lehdessä 9/2010 kerrottiin tapauksesta, jossa "vain" 190-senttiselle miehelle oltiin tekemässä pallolaajennusta eräässä maamme yliopistollisessa sairaalassa. Soitin jutussa mainitulle henkilölle ja kyselin, miten hänen pituutensa vaikutti hoitoimenpiteeseen. Hän kertoi, että kuinka ollakaan, sondi ei ulottunut nivusen kautta sydämeen asti. Yritettiin toisen kerran sondi käsivarresta sisään laitettuna, ja taaskaan ei yltänyt sydämeen asti. Kolmanneksi kerraksi hankittiin muualta riittävän pitkä sondi, mutta jokin suoni jo repesi ja hankaloitti ko. operaatiota. Se kuitenkin lopulta onnistui ja potilas pysyi hengissä. Lääkäri oli jäljestäpäin selittänyt potilaalle, että "meillä on vain näitä keskikokoisia välineitä, pitkille tarkoitetut erikoisen kokoiset ovat niin kalliita hankkia."

Niinpä. "Liika" pituus on Suomessa hengelle hupaa ja "hyvinvointivaltio" on yllättävän köyhä... vai olisiko vain välinpitämätön.

Ilta-lehti 2.10.2010 kertoi, että 191-senttisen, 215 kg painavan miespotilaan hoito Suomessa suuren kaupungin sairaalassa oli tyssätä siihen, että parit ja toimenpidepöytä kestävät vain 200 kg. Sairaalassa ehdotettiin potilaan viemistä eläinsairaalaan tutkitavaksi. Kuitenkin päädyttiin vahvistamaan toimenpidepöydän tukirakenteet riittäviksi, joten potilas saatiin hoidetuksi. Että sillä lailla täällä meillä...meitä..

Hallitaanko vähemmistöryhmämme tarvitsemat, välttämättömät palvelutilanteet julkisessa terveydenhuollossa? Mielestämme EI ja siksi me PIKRY-läiset olemme käynnistäneet alla olevan tutkimushankkeen lokakuussa 2010 yhdessä Kuopion yliopiston tutkijan kanssa:

Missä määrin Suomessa julkinen terveydenhuolto kykenee palvelemaan pituudeltaan poikkeavan kokoisia?

Voidaan hyvin ja pärjällä toinen toistamme tuki-en! Maiju

ETSITÄÄN

PIENI- TAI ISOKENKÄISTÄ PUHEENJOHTAJAA ja UUSIA HALLITUSAKTIIVEJA

Yhdistyksemme toiminta perustuu tiedonvälitykseen ja keskustelun herättelyyn. Yhdistyksen jäsenistö on vakiintunutta eli uusia jäseniä tulee harvakseltaan ja he, jotka ovat verkostossa mukana, seuraavat mm. toimintaympäristön muutoksia.

Kehittyäkseen yhdistys tarvitsee uusia ideoita ja ennen kaikkea toimijoita. Näin syyskokouksen kynnyksellä voin tuoda julki sen, että yhdistys tarvitsee uuden puheenjohtajan. Syyskokouksessa on taas edessä puheenjohtajan valinta. On siis aika katsoa ja etsiskellä sopivaa puheenjohtajaa - tai ilmoittautua puheenjohtajaehdokkaaksi. Olisi loistavaa, jos vuonna 2010 voitaisiin pitää oikeat puheenjohtaja -vaalit!

*Niin kaukana kaiken ranta
siniäärinä siintää noin.
Alas jäänyt se ahdas panta,
lähitienoo, min tiukkuutta koin.
Yhä aukeepi uudet aavat,
yhä väljyyttä tuulien tien
ja ne kasvavat,
suuremmiksi saavat
vaan ihminen itse on pien.*

Väsyneet hallituksen muut aktiivit toivottavat lämpimästi tervetulleeksi kaikki uudet toimivat kädet ja päät, jotta saisivat välillä levähtää **Heli Laaksosen** sanoin:

Lehm ja koiv

*Mää tahro olla lehm koivu al.
Mää en tahro olla luav.
Mää en tahro oppi uut taitto-ohjelma.
Mää en tahro viärä sitä kirjet posti.
Mää en tahro soitta Kelan tätil.
Mää en tahro muista yhtäkän pin-koori.
Antakka mu olla lehm koivu al.
Viäkkä mu väsyne nahk kamarim permanol,
kakluni ette.*

Artikkeli julkaistaan Kengän Koputuksia –lehdessä nro 1/2011
Koko aineisto julkaistaan vuoden 2011 alussa, ERIKO_Vaikuta

Alaraajojen mittojen luotettava mittaaminen

Mittauksissa käytettävän työvälineen kehittäminen
Pieni- ja Isokenkäiset ry:lle

Kiitos Satu, Minna-Maria, Meri ja Anni!
MITTAVA -työnnö on nyt valmis!

Jalkaterapian koulutusohjelma
Opinnäytetyö
20.10.2010

Satu Kaunismäki
Minna-Maria Lappalainen
Meri Rytinki
Anni Turtola

Pieni- ja Isokenkäiset ry
Arja Partanen
Mika Nyman

NÄIN VALITSET lapselle sopivat talvikengät

Liikavarvas, lättajalka, vasaravarvas – näitä ja paljon muita ongelmia aiheuttaa lapsen vääränlainen jalkine. Syys- ja talvikenkiä hankittaessa ei riitä, että kenkä on kivan näköinen. Kengän pitää olla lapsen jalkaan ja säähän sopiva sekä ennen kaikkea oikean kokoinen. Perussääntönä on jättää puolitoista senttiä käynti- ja kasvunvaraa.

Lapsen ulkojalkineita hankittaessa on otettava huomioon käyttötarkoitus ja -ympäristö. Useimmiten valintaan vaikuttavat myös sääolosuhteet. Tärkeää on kengän muoto, mutta yleisin virhe lasten kenkien kohdalla on väärä koko. Huonot jalkineet saattavat estää lapsen jalan normaalin kasvun ja kehityksen.

– Pientä pulleaa jalkaa ei saa tunkea liian ahtaaseen kenkään. Lapsen jalkahan on pehmeä ja möykkymäinen, ja sillä pitää olla tilaa kehittyä. Kenkä ei myöskään saisi olla liian iso, sillä sen on tarjottava jalalle tukea, sanoo jalkineasiantuntija Merianne Nebo.

Jalan kehittyminen täyteen mittaansa kestää vuosia: luusto kertyy vähitellen ja nivelet muokkautuvat oikeille paikoilleen, samoin jalan pitkittäinen holvikaari. Liian pienten kenkien tai jopa liian tiukkojen sukkien käyttäminen estää jalan luonnollisen kasvun. Lonksuva kenkä taas ei tue jalkaa tarpeeksi.

Hyvän kengän lesti on suora

Liian monet lapset kävelevät epämukavilla kengillä ja kärsivät jo alakouluikäisinä esimerkiksi varpaiden toimintakyvyn heikkenemisestä. Liikavarpaiden alkua näkyy jopa ihan pienillä lapsilla, ja väärän muotoisten kengänkärkien vuoksi tulee vasaravarpaita.

– Lättäjalat taas johtuvat siitä, että tukipohjallisia käytetään liian varhain, kertoo Nebo.

Muotimaailman tuliaisina lasten kengissä nähdään liian korkeaa korkoa. Jos lapsen kengässä on yli kahden senttimetrin korko, jalka on virheellisessä asennossa, ja silloin muun muassa akillesjänteen kehitys saattaa häiriintyä.

– Yli kahden sentin korko kuuluu aikuisten jalkineisiin, ei lasten. Pahimmassa tapauksessa lapsen selän muoto saattaa muuttua vääränlaisten jalkineiden vuoksi ja se hän heijastuu koko kehoon.

Koska jalka on luonnostaan suora, pitäisi kengän lestin olla. Väärän muotoinen jalkine vääntää jalan, ja varsinkin kasvuikäisen lapsen kohdalla tämä on haitallista.

Reilusti tilaa kärkeen, kunnon pohja ja tukeva kanta

Kengän pitää tietenkin tuntua lapsen jalassa mukavalta. Ongelmana on se, etteivät pienemmät lapset osaa itse kertoa, miltä kenkä tuntuu. Muutama nyrkkisääntö auttaa lapsen talvikengän valinnassa.

– Kärkeen pitää jäädä noin puolitoista senttiä käynti- ja kasvunvaraa. Sen voi testata esimerkiksi sovittamalla

pelkkää pohjallista. Lyhytvartisissa kengissä aikuinen voi siirtää sormillaan lapsen jalan kärkeen kiinni ja arvioida, jääkö kantaan tarpeeksi tilaa, neuvoo Merianne Nebo.

Talvikengän materiaalin on oltava riittävän lämmintä, mutta kuitenkin hengittävää. Ja koska syksyllä on märkää ja talvetkin ovat usein melko loskaisia, myös vuorimateriaalin laatu on hyvä tarkistaa. Kosteutta pitävää tai vedenkestävää kalvoa ei ole läheskään kaikissa talvikengissä.

– Itse valitsisin lapselle sellaiset ulkokengät, joissa on myös kunnollinen pohjakuviointi. Sileillä kengänpohjilla ei tee mitään meidän sääolosuhteissamme, huomauttaa Merianne Nebo.

– Jos yhtään epäilyttää, niin kannattaa kysyä apua myös asiantuntijalta kenkäkaupassa.

LISÄTIETOJA:

Merianne Nebo

jalkinealan lehtori, Hämeen ammattikorkeakoulu

merianne.nebo@hamk.fi

ASIAMME ESILLÄ 2010

08.03.2010	<i>Ilkka</i>	Lapset ovat entistä pitempiä ja laihempia
08.03.2010	<i>Ilta-Sanomat</i>	Lasten kasvu kiihtynyt
09.03.2010	<i>Aamulehti</i>	Kasvukäyrät vanhentuivat, kun pojat venähtivät - uudet lasten ja nuorten käyrät käyttöön jo ehkä ensi vuonna - lasten ja nuorten keskipituus on kasvanut - hormonihoitoa suositeltiin - Laakkonen venyi vuodessa yli kahden metrin
24.04.2010	<i>Iltaalehti</i>	Viikonvaihte-liite: Katsokoon koko varren mitalta.
16.05.2010	<i>TV1</i>	Ykkösdokumentti: Koolla on väliä
31.05.2010	<i>Turun Sanomat</i>	Lasten pituuskasvu kiihtyy edelleen
13.07.2010	<i>Aamulehti</i>	Katso, mitä jalkaasi laitot
nro 20/2010	<i>Suomen Kuvalehti</i>	Isokengättäret
20.07.2010	<i>Aamulehti</i>	Kenkäfarssi kestää vielä monta kuukautta. Pirkkalassa kaikki alokkaat saivat vain yhden varsikengät
21.07.2010	<i>Aamulehti</i>	Saappaan käyttö lisää riskiä rasitusvammoihin. Lenkkikengä ei tue riittävästi nilkkaa maastossa
19.10.2010	<i>Iltaalehti</i>	Yli kaksimetrinen brassityttö on liian pitkä koulubussiin
19.10.2010	<i>Helsingin Sanomat</i>	Yli kaksimetrinen 14-vuotias jätti koulun kesken pituutensa takia
19.10.2010	<i>Ilta Sanomat</i>	Yli kaksimetrinen teinityttö ei mahdu koulubussiin

ET2012FI, EUROOPPATREFFIT

10.-17.6.2012, Tampere, Suomi

Pieni- ja Isokenkäiset ry – Tall & Small Association, Finland isännöi ET2012FI –tapahtumaa 10.-17.6.2012 Tampereella. Satoja pitkiä henkilöitä kokoavan Eurooppatreffit -tapahtuman valmistelut on aloitettu. Kaikenlaista tietoa, osaamista ja suhteita tarvitaan.

HALUATKO SINÄ OLLA MUKANA ET2012FI –TIIMISSÄ?

Etenkin nuorille kokemuksesta voi olla paljon todellista hyötyä tulevaisuudessa, kun kilpailla työmarkkinoilla haetaan tiimityökokemusta omaavia henkilöitä. ET2012FI –tiimissä työskentelevät saavat työtodistuksen, jonka voi liittää omaan ansioluetteloon (CV).

Mikäli haasteellinen, kansainvälinen tiimityö ja sen näkyvät tulokset kiinnostavat, kysy lisätietoja ja/ tai ilmoittaudu mukaan osoitteessa toimisto@tallsmall.fi tai Arjalta 040 740 3544. Laita viestin aiheeksi ET2012FI –tunnus.

Paras Pitkien Pohjois-Euroopan Pailaus-tapahtuma 2012 odottaa juuri sinua!
Tule tekemään kanssamme ainutkertainen ja ikimuistoinen viikko itsellesi ja vieraillemme noin 15 maasta.

ET2012FI –tiimiläiset toivottavat sinut lämpimästi tervetulleeksi:

Arja, Joanna, Jerry, Kalle, Sami, Maiju, Reijo, Miia, Katja, Leena, Juha, Vesa, Mia, Petri, Anne, Maarit, Marjo ja Eija

VAATTEISSA SUURIA VAIHTELUJA KOKOMERKINNÄN JA TODELLISEN KOON VÄLILLÄ

Kokonumero ei aina kerro vaatteiden kokoa. Yhteispohjoismaisen tutkimuksen mukaan vaatekokojen välillä on suuria eroja: L-kokoiset housut saattavat olla pienemmät kuin toiset housut, jotka ovat S-kokoa. Todellisen koon vaihtelu samankokoiseksi merkittyjen vaatteiden välillä on suurempaa naisten kuin miesten vaatteissa.

Mitään systemaattista vaihtelua kokomerkinnän ja todellisen koon, merkin, valmistusmaan tai tutkimuksessa mukana olleiden kolmen Pohjoismaan välillä ei löytynyt. Myymälöissä, jotka eivät kuuluneet mihinkään ketjuun ja joissa myytiin tuntemattomampia ja edullisempia vaate-merkkejä nuorille, vaatteet olivat keskimäärin pienempiä kuin aikuisille tarkoitettujen vaatteiden tunnettujen merkkien myyvien vaateketjujen myymälöissä.

Kokomerkintöjen ja vaatteiden välisten suhteiden selvittämiseksi käytettiin kolmea eri menetelmää. Vaatteita mitattiin kaupoissa Norjassa, Ruotsissa ja Suomessa. Mittausten avulla haluttiin selvittää kokomerkintöjen ja vaatteiden todellisten kokojen yhteneväisyyttä. Mittausten lisäksi toteutettiin kuluttajakysely (vastaajia yhteensä 2 834), joka tuottaa tietoa vaatteiden, vartaloiden ja merkintöjen välisistä suhteista kuluttajien näkökulmasta. Lisäksi Norjassa haastateltiin kuluttajia, jotta saatiin syvällisempää tietoa kyselyn täydennykseksi.

Naisten on miehiä vaikeampi löytää vaatteita, jotka sopivat heille kooltaan, malliltaan ja tyyliltään. Naisvastaajista yli 60 prosenttia joutuu käyttämään aikaa löytääkseen jotain sopivaa tai ei löydä sopivan kokoisia, mieleisiä vaatteita. Miehistä noin puolet kaikissa ikäryhmissä löytää helposti tyyliltään sopivia vaatteita. Iäkkäämpien ja ylipainoisten on muita vaikeampi löytää vartalolle sopivia ja tyyliltään miellyttäviä vaatteita. Yli 50 prosenttia suomalaisista, yli 40 prosenttia norjalaisista ja noin 35 prosenttia ruotsalaisista vastaajista sanoo joutuvansa käyttämään aikaa löytääkseen sopivia vaatteita.

Vastaajat ovat myös tyytymättömiä siihen, ettei kaikkia kokoja ole riittävästi tarjolla ja että samalla kokomerkinnällä merkityt vaatteet ovat todellisuudessa eri kokoisia. Useimpien vastaajien mielestä uusi kokomerkintäjärjestelmä olisi tervetullut. Kaikissa kolmessa Pohjoismaassa suurin osa vastaajista kannatti kansainvälistä, yhtenäistä kokomerkintäjärjestelmää. Eurooppalainen valmistelutyö kokomerkintöjen yhtenäistämiseksi on ollut jo pitkään viireillä.

JULKAISU

Julkaisun Large? Clothing sizes and size labeling. Tema-Nord 2009:503 ovat kirjoittaneet Kirsi Laitala, Benedicte Hauge & Ingun Grimstad Klepp. Julkaisu on saatavissa sähköisenä osoitteessa <http://www.norden.org/pub/sk/showpub.asp?pubnr=2009:503>

Vastaajia pohjoismaiseen, sähköiseen kyselyyn oli kaikkiaan 2 834 ja heistä 1 958 (69 %) oli Suomesta, muut Norjasta ja Ruotsista. Suomen kyselyn toteutti Kuluttajatutkimuskeskus.

LISÄTIETOJA:

Erikoistutkija Kristiina Aalto,
Kuluttajatutkimuskeskus
puh. (09) 7726 7751,
kristiina.aalto@kuluttajatutkimuskeskus.fi

KUTSU sääntömääräiseen Syyskokoukseen

Aika: Lauantai 27.11.2010 klo 11.30 – 13.15

Paikka: Scandic Simonkenttä, Balsa-Freda –kokoustila, Simonkatu 9, 00100 Helsinki

Lisätietoja: 040 5910 552 Maiju tai 040 740 3544 Arja

Esityslista

---

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen: Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat
3. Todetaan läsnäolijat (nimikirjoitukset listassa); ääniluettelo
4. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
5. Esityslistan hyväksyminen
6. Vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio, liittymis- ja jäsenmaksut vuodelle 2011
7. Valitaan yhdistykselle puheenjohtaja, 4-6 hallituksen jäsentä, 2-10 hallituksen varajäsentä vuodelle 2011
8. Todetaan hallituksen valitsema taloudenhoitaja/tilitoimisto Tili-Tutka Oy
9. Valitaan yhdistykselle kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa vuodelle 2011
10. Esitetään edellisen kokouksen pöytäkirja
11. Valitaan edustajat Europatreffen2011, Paris, France 29.05.-05.06.2011 –tapahtumaan. Suomi esittyy seuraavana järjestäjänä, ET2012FI, Tampere/Helsinki. Esittely- ja lobbausryhmään kuuluu perinteisesti n. 10 henkilöä. Nimitetään edustaja Euroopan neuvoston kokoukseen 2011.
12. Projektikatsaus
  - MITTAVA Kokotalkoot –osahanke on valmistunut lokakuussa 2010 yhteistyössä Metropolia AMK:n kanssa. Hyvinvointi ja toimintakyky, Jalkaterapia -koulutuksen opiskelijat: Jaana Kaunismäki, Minna-Maria Lappalainen, Meri Rytinki ja Anni Turtola tekivät opinäytetyön: Alaraajojen mittojen luotettava mittaaminen. Ohjaajana toimi lehtori Riitta Saarikoski.
  - ET2012FI, Europatreffen ensimmäistä kertaa Suomessa–projektin suunnitteluun ja sen esittelymatkaan Pariisin vastaavassa tapahtumassa 2011 tarvitaan rahoitusta ja sitä haetaan Opetusministeriöstä.
  - Nuorten Verkkomedia – tilanne syksyllä 2010. ERIKO avautuu vuoden 2011 alkupuolella.
  - Miten julkinen terveydenhuolto kykenee palvelemaan erikoiskokoisia?
13. Ilmoitusasiat
  - Hamburg vaati Rostockin kokouksessa Eurooppatreffen2012 siirtoa vuodelle eteenpäin viime vuonna sovitulle Suomen vetovuorolle. Perustelu: järjestelyaikaa on liian vähän. Vaihtoon suostuttiin.
  - Suomi otti haasteen vastaan ja lupasi järjestää 45. Eurooppatreffit Tampereella ja Helsingissä 10.-17.06.2012.
  - Euroopan Unionin ANEC Services -standardointiryhmän kokouskuulumiset lokakuulta 2010. Työtä tehdään Palveludirektiivin pohjalta ja kehitetään teknisiä standardeja, jotka yhdenmukaistavat ja helpottavat eurooppalaisten kuluttajien elämää.
14. Vastaanotetaan ilmoittautumisia järjestömme vapaaehtoistyöhön
15. Kokouksen päättäminen

Vapaa sana, mahdollisten ulkomaisten vieraiden esittely

Altitudes

20th Anniversary

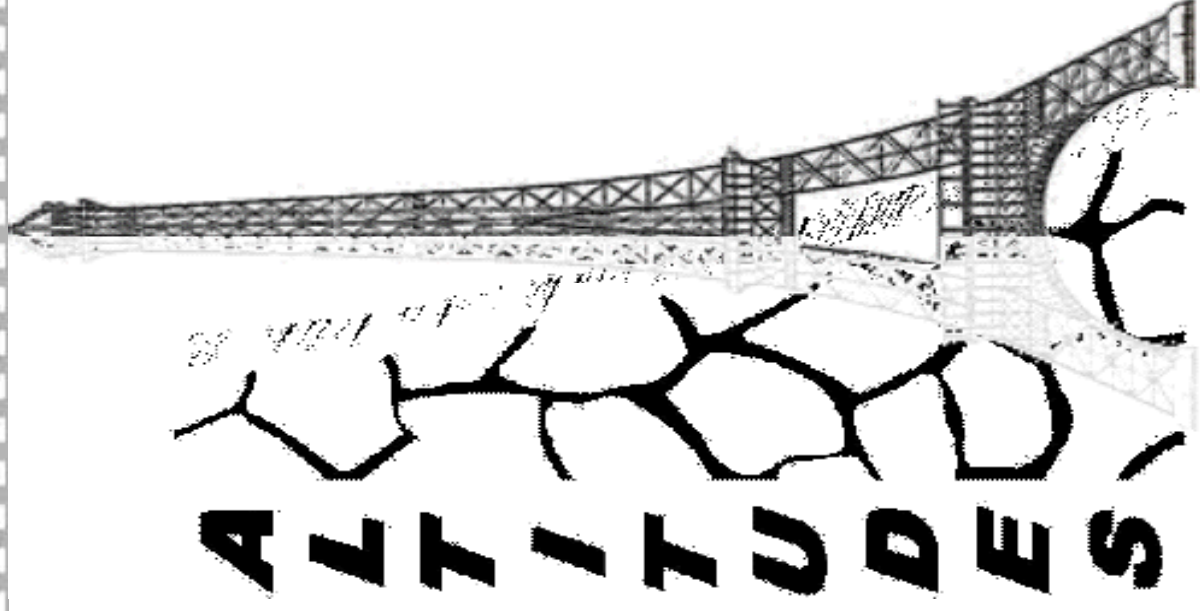
This flyer contains some insights into the European Tall Clubs Convention program in 2011. For a complete presentation of all activities, information regarding your travel plans and registration, please visit our website:

www.europatreffen2011.fr

For any other requests,
do not hesitate to contact us:

Email
europatreffen2011@altitudes.asso.fr

Phone
+33 (0)1 45 42 80 32

*44th. Tall Clubs
European Convention
29th May - 5th June 2011*

*UN
RENDEZ-VOUS
A PARIS*

PROGRAM

EUROPATREFFEN
Paris
29 mai
5 juin
2011

In 2011, the French « Tall Club » ALTITUDES will celebrate its 20th anniversary

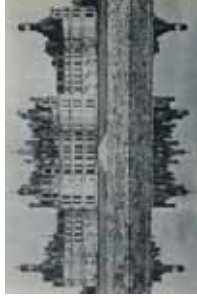

Sunday 29th May 2011

Welcome Dinner

We will have dinner at the famous and oldest restaurant of Montmartre.

« Chez la Mère Catherine ».

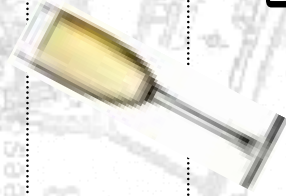
Tuesday 31st May 2011

Museum, Walk and Cabaret

You will be able to see some impressionists master pieces at the « Musée d'Orsay » in the morning.

In the afternoon, you will enjoy a refreshing walk through « La Coulée Verte », probably the most peaceful area in the city.

We will meet again in the evening to attend the French Cabaret show at the "Paradis Latin".

PARADIS LATIN Cabaret

Wednesday 1st June 2011

Champagne day trip in Reims

We will spend the entire day in the city of Reims, starting with the visit of the Champagne Pommery cellars, having lunch in a typical restaurant and visiting the city and its famous cathedral in the afternoon.

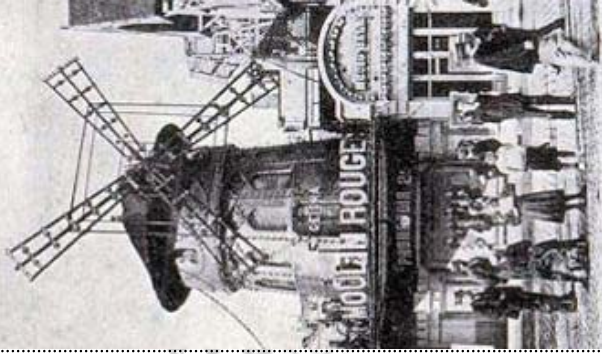
Return to Paris is expected at 7pm. No official dinner is planned.

Thursday 2nd June 2011

Eiffel Tower and Welcome Party

This year, the Presidents meeting will take place in the morning to enable everybody to go up the Eiffel Tower in the afternoon.

We will meet again at night, around 7pm for the 2011 « Welcome Party » !!

Monday 30th May 2011

Day trip in « La Loire »

For this day trip, coaches will bring us into the

« Loire region ». We will visit two of the famous

« Châteaux de La Loire » : Chambord in the morning and Cheverny in the afternoon.

We will have a quick lunch in the gardens

around the castles and come back to Paris in the evening.

Return to Paris is expected at 8pm. No official dinner is planned.

Friday 3rd June 2011

Paris, simply Paris ...

A Bus Tour is organized in the morning to go through the main sightseeing of the city.

A Street Rally will take place in the afternoon. Your challenge will be to take the nicest picture of the city...

No official dinner is planned.

Saturday 4th June 2011

Versailles and Gala Ball

We couldn't let you leave Paris without visiting Louis XIV impressive castle in Versailles.

You will have some spare time in the afternoon to shop or to rest.

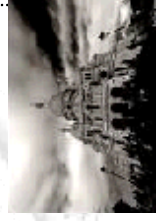
The Gala Ball will start at 7pm.

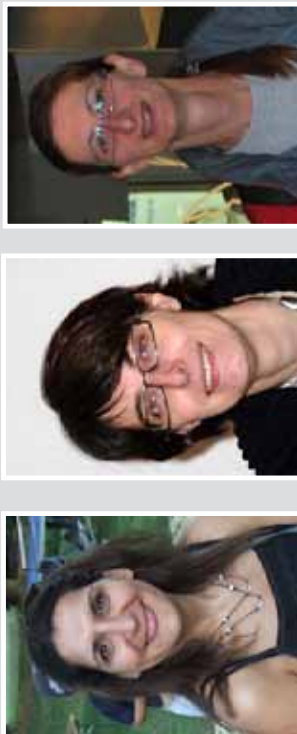
Sunday 5th June 2011

Goodbye drink

We will meet at the Gare de l'Est to say Goodbye.

DEAR TALL FRIENDS,

The organisation team of the European Convention 2011 in Paris is very happy to inform you that the registration process is now open. Registrations absolutely need to be done through the website www.europatreffen2011.fr and are totally personal.

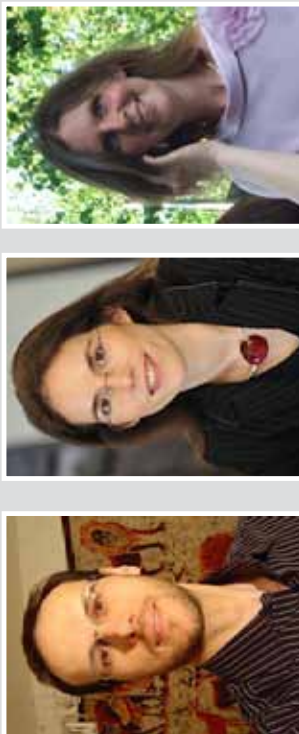
Your tall club might decide to organise centralised return journey or centralised accommodation in Paris, do not hesitate to contact your tall club if you need to check that information before your register.

To encourage early birds to register as soon as possible, please note that :

- the convention is cheaper if you register before January 15th 2011
- first confirmed, first served !

We are all looking forward to seeing you in 2011 for this "Rendez-vous à Paris"

The 2011 European Convention OrgaTeam

RAKKAAT PITKÄT YSTÄVÄMME!

Eurooppa-tapahtuman 2011 organisaatiotiimi Pariisista tiedottaa iloksenne, että ilmoittautumisen on alkanut ja voitte rekisteröityä tapahtumaan. Henkilökohtaiset ilmoittautumiset tapahtumaan on tehtävä ehdottomasti nettisivun lomakkeella osoitteesta www.europatreffen2011.fr

Oma yhdistyksenne on saattanut päättää järjestää yhteisen matkan tai yhteismajoituksen Pariisissa. Älkää siis epäroikö ottaa yhteyttä yhdistyksenne tarkistaaksenne tilanteen ennen rekisteröitymistänne.

Suomessa Pieni- ja Isokenkäiset ry, toimisto@tallsmall.fi tai 040 740 3544, Arja Partanen.

Rohkaistaksemme mahdollisimman aikaista ilmoittautumista, olkaa hyvä ja huomioikaa:

- tapahtuma on halvempi, jos ilmoittaudut viimeistään 15. tammikuuta 2011
- nopeat syövät hitaat!

Me kaikki odotamme tapaavamme sinut Pariisissa 2011 "Rendez-vous à Paris"
2011 Eurooppa-tapahtuman organisaatiotiimi

Syys Treffit,

-KOKOUS JA YHDISTYKSEN 15-VUOTISJUHLA

27.-28.11.2010 HELSINGISSÄ

**HINTA €
50/25/10**

Ohjelma

- Hinta sisältää** Majoitus Scandic Simonkenttä, 2 hh; buffet-aamiainen; lauantain ja sunnuntain ohjelmassa mainitut ruokailut ja viihteen.
- Hinta majoittujille** 50 €, ilman majoitusta 25 €, alle 16-vuotiaat 10 €
- Ilmoittaudu** **IHAN HETI**, kuitenkin viimeistään 19.11.2010 toimisto@tallsmall.fi tai 040 5910 552 Maiju tai 040 740 3544 Arja
- LAUANTAI**
- 11:30 – 13:15** Sääntömääräinen syyskokous, Scandic Simonkenttä, Simonkatu 9, 00100 Helsinki, 1.krs Bulsa-Freda -kokoushuone, opaskyltti aulassa. Kokouksessa on tarjolla yhdistyksen 15-vuotisjuhlan kunniaksi.
- 13:15 – 13:30** Huoneisiin majoittuminen. Varattu 2 hh, jossa 2 x 220 cm PITKÄ vuode.
- 13:30 – 15:15** Yhteislähtö bussille hotellin aulasta klo 13:30. Kiertoaajelulla tutustutaan Helsingin kauneimpiin nähtävyyksiin, virallisen oppaamme kielinä ovat englanti ja suomi. Kuunnellaan tarkasti, niin osaamme auttaa vieraitamme vuonna 2012.
- 15:15 – 17:30** Ravintola Rymy-Eetu. Erottajankatu 15-17. Tilattu vaihtoehtoisesti tuhti, baijerilainen Wurstilautanen, josta 4 henkilöä syö sulassa sovussa tai pääruokana Caesar-salaatti. Juomat, omakustannus. Mainitse ilmoittautuessasi, kumpi ruoka sopii sinulle. Kurlaa ääni kirkkaaksi ja venyttele kroppa joustavaksi. Aina, kun soi, tiedät, mitä tehdä tai et ole oikea Rymy-Eetu.
- 17:30 – 21:15** Vapaata aikaa – vaikkapa shoppailuun tai ruokalepoon hotellissa.
- 21:15 – 21:30** Kokoon-tuminen hotellin aulaan. Jaetaan VIP-liput show-esitykseen.
- 21:30 – 04:00** Yhteislähtö Pressa -yökerhoon, Hotelli Presidentti, Eteläinen rautatiekatu 4. Sisään-pääsy VIP-lipulla, mutta mahdolliset ruoat ja juomat, omakustannus. Nautitaan toistemme seurasta ja odotellaan illan pääesiintyjää. Osmo's Cosmos Band on yksi maamme suosituimmista bilebändeistä. Se soittaa glamrock -hengessä 70- ja 80-luvun kotimaisia ja ulkomaisia hittejä. Mukaansa tempaavana livebändinä tunnettu ryhmä villitsee yleisönsä raikkaalla ja ammattitaitoisella show'llaan. Saa lähteä aikaisemmin pois, jos nukuttaa!

SUNNUNTAI

- 11:45 – 12:00** Buffet-aamiaisen ->klo 11 jälkeen huoneiden luovutus. Matkatavarat voi halutessaan jättää myös hotellin laukkuvarastoon päiväksi.
- 12:00 – 12:45** Lähtö rautatieasemalle, jonne voi jättää matkatavarat. Jatketaan välittömästi matkaa Suomenlinnan lauttojen rantaan.
- 13:00 – 14:00** Lauttamatkan jälkeen tutustumme talviseen ja jouluisen Maailman perintökohteeseen. Aloitamme Suomenlinna-museosta, joka sijaitsee Suomenlinnakeskuksessa 1780-luvulla valmistuneessa laivaston inventaariokamarissa. Se kertoo saarilinnituksen monivaiheisesta historiasta aina 1700-luvulta nykypäivään. Museossa kävijä pääsee eläytymään niin linnoituksen rakentajien karuun elämään kuin upseerien Viaporiin, jossa seura- ja huvielämä kukoistivat. Perusnäyttelyssä on esillä käyttöesineistöä, työkaluja, aseita ja ammuksia, joita on löydetty Suomenlinnan kaivauksista ja ullakoilta. Museo esittelee ruotsalaisten sotilaiden, venäläisten kauppiaiden ja suomalaisten punavankien elämää linnoituksessa.
- 14:00 - 14:25** Meille on varattu museon tiloissa laajakangasesitys Suomenlinna Experience, joka vie katsojan matkalle Suomenlinnan historian kiehtoviin vaiheisiin. Oma kielivalinta.
- 14:30 – 15:00** Suomenlinnan joulutapahtuma ja Suomenlinna Arts 27.–28.11.2010. Suomenlinnan kaupunginosatapahtuma Väkevä Viapori kokoaa jo neljättä kertaa suomenlinnalaiset taiteilijat, taidekäsityöläiset, muusikot, teatterin- ja elokuvantekijät sekä ruumiinkulttuurin harrastajat yhteiseen ponnistukseen. Tuloksena on kolmen päivän festivaali, jonka aikana on mahdollista nauttia monenlaisesta viihdyttävästä ohjelmasta. Luvassa on mm. konsertteja Klubi 20 -kerhoravintolassa, pelastusnäytöksiä, Valliteatterin esityksiä, koko perheen urheilukilpailu, puulaakijalkapalloturnaus sekä biljardikisa. Yleisöllä on myös harvinainen mahdollisuus sauna maailman suurimmassa puulämmitteisessä saunassa Merisotakoululla. Lisäksi järjestetään suuri paneelikeskustelu, jonka aiheena on mm. Suomenlinnan brändi. Monipuolisen tapahtuman tarkka ohjelma on nähtävissä osoitteessa www.vakevaviapori.net
- Suomenlinnassa työskentelevät taiteilijat ja taidekäsityöläiset sekä Helsingin taiteilijaseura järjestävät jälleen ensimmäisenä adventtiviikonloppuna Suomenlinna Arts -taidemarkkinat Rantakasarin galleriassa. Myytävänä on kuvataidetta sekä korkeatasoista, Suomenlinnassa valmistettua taidekäsityötä, mm. keramiikkaa, lasinpuhaltajien tuotteita, hopeaa ja tekstiilejä. Kävijöillä on oiva tilaisuus hankkia markkinoilta lahjoja pukinkonttiin ja samalla reissulla tutustua myös taiteilijoiden ja taidekäsityöläisten avoinna oleviin työhuoneisiin Suomenlinnan Susisaarella. Joulutunnelmaan virittäytytään myös muualla Suomenlinnassa. Helsingin Vanha Waruswäki ja Kuningas Kustaa III avaavat linnoituksen joulunajan lauttarannassa tykinlaukauksin, ja joulusta ohjelmaa on tarjolla koko viikonlopun ajan. Lapset voivat tavata Linnoitustontun Suomenlinnakeskuksessa ja seikkailla tonttupolulla Suomenlinna-museossa. Suomenlinnan majakkakirkon kryptassa järjestetään myyjäiset lauantaina ja virittäytytään joulun odotukseen ensimmäisen adventin messussa sunnuntaina.
- 15:30 – 16:00** Ravintoloissa ja kahviloissa on tarjolla jouluherkkuja. Rantakasarin holveissa, vain muutaman askeleen päässä lauttarannasta, sijaitsee Panimoravintola, johon olemme varanneet lämmintä Glögiä ja jotakin joulusta herkkua. Kiitos kaikille osanottajille!
- 16:20 -** Lautta takaisin Helsingin keskustaan. Pidetään yhteyttä, lippu korkealla edelleen ja pienet tai isot jalat tukevasti maassa. Nähdään taas!

ENSIKERTALAISENA EUROOPPA-TAPAAMISESSA 2010

Rostock, Saksa

En olisi uskonut, mikä ruljanssi siitä syntyi, kun Arja Partanen sai vihdoinkin vuosikausien pehmytyksen jälkeen pääni käännettyä ja houkuteluksi mukaansa Rostockiin, Saksaan. Siellä pidettiin 10.-16.5. 2010 Euroopan pitkien ihmisten tapaaminen. Olenhan minä reissannut, mutta ennen en ole joutunut netin kautta varaamaan hotellihuonetta, lentolippua, ynnä muuta. Noh, lyhyesti, kaikkien pilkku- ja pistevirheiden, tukan raastamisen ja muiden pikku ongelmien jälkeen kaikki oli vihdoinkin selvää.

Lensimme Tampereelta aamukoneella Bremeniin. Lentokentältä ajoimme ratikalla rautatieasemalle odottelemaan junaa. Jo junalippuja ostaessamme ihmettelimme poliisien paljoutta. Asematunnelin kahviossa sämpylöitä natustellessamme niitä lamppasi ohitsemme aina vain lisää. Koko käytävä oli jaettu kahtia ja pian alkoi kuulua sanoin kuvaamaton möykkä: saksalaiset jalkapallofanit virtasivat käytävään sankoin joukoin eri junista. Meteli oli niin hirveä, että puhetta ei saanut kuulumaan pöydän yli. Ei edes huutoa. Poliisit ohjasivat jalkapallohumalan huumamat miehet sujuvasti pihalle, eikä järjestyshäiriöitä syntynyt.

Junamatka oli puuduttavan pitkä, vaikka otimme nopeimman junan. Perillä olimme melkein kolme tuntia myöhemmin. Rostockista matka jatkui vielä Warnemündeen, jossa asetuimme asumaan Hotelli Stolteraahan, Itämeren rannalle. Minä sain kellarikopperon, jonka leveään sänkyyn olisi mahtunut kaksikin annea. Hotellin ylä-

kerroksissa oli mahtavia sviittejä merinäköalalla, mutta minä tyydyin katselemaan takapihan autotalleja. Hotelli oli vanha, koristeellinen puurakennus, joka on käsittääkseni korjattu entisaikaiseen asuunsa. Siellä on DDR:n aikaan asunut monia isokenkäisiä poliitikkoja, joten kyllä se meille hyvin vältti.

Hotellissa oli upea, merelle päin aukeava ruokasali, jossa kävimme aamiaisella. Yksi seinä oli pelkkää lasia. Aulassa oli pikkuruinen kulmakahvila, ja herkästi nariseva ja paukkuva parkettilattia, jonka yli ei olisi hiirikään päässyt salaa. Portaita piisasi, mutta onneksi oli myös hissi. Alakerrassa oli baari/ravintola, josta sai ihan kelpoista ruokaa, mutta tupakoiva tarjoilija pilasi sen verran ilmaa, että nautimme tarvittaessa ilta-ateriat viereisessä hotellissa.

Vinkki: Mikäli haluaa luksusta arkeen, kannattaa uhrata rahaa laatuun. Jos taas haluaa säästää rahaa ja liikkuu pääsääntöisesti ulkona, huone, sänky, suihku ja vessa riittävät. Meri- ym. näköaloja tulee joka päivä vastaan yllin kyllin.

Samaan hotelliin kuin me, tuli kolme muutakin pitkää, yksi Hollannista, yksi Puolasta ja yksi Sveitsistä. Merkilinen yhteenkuuluvuuden tunne syntyi tuota pikaa, vaikka tunsinkin itseni varsin lyhyeksi jo heidän rinnallaan. Myöhemmin, kun tapasin lisää pitkiä, melkein hätäännin, koska olen kotimaisemissa keskimittaista pidempi

ja tottunut luurailemaan ihmisten päiden yli. Oli todella outoa, kun ei varvistemallakaan nähnyt ihmisten takaa mitään. Vasta kun ranskalaiset saapuivat gaalapäivänä, tunsin olevani oikean kokoinen oikeassa paikassa, sillä heidän joukossaan oli saman mittaisia ihmisiä kuin minä. Ranskan ja Suomen klubeissa on kuulemma samankaltaisuutta, ei siis tuijoteta pelkkään pituusmittaan, vaan otetaan muitakin kokoon liittyviä ongelmia huomioon.

Kun hotelliin asettuminen oli selvä, piti hommata pitkien "passit". Olin ihan hoo moilasena, kun Arja kertoi, että nyt lähdetään hakemaan semmoiset Rostockin asemalta. En ollut kaivellut nettisivuja tarpeeksi huolellisesti. Siellä niistä kuulemma oli ollut tietoa "usein kysyty"-palstalla, Eurooppa Treffien-sivuilla. Olisin ollut ihan lintulautana ja eksyksissä, jos olisin ollut yksin reissussa. Enkä olisi ollut ainoa. Tiedotus on ollut tänä vuonna monen mielestä poikkeuksellisen puutteellista.

Vinkki: Kannattaa lukea nettisivut tarkkaan ja lähteä useita kertoja osallistuneen yhdistysaktiivin mukaan, että pysyy kärryllä!

Rostockin asematunnelissa oli kalseaa, mutta tunnelma Pitkien pöydän ääressä oli lämmin. Tämä taisi olla peräti 43. tapaaminen, eli vanhat konkarit tulivat kuin lomalle. Poskisuudelmia ja halauksia vaihdettiin joka puolella ja riemunkiljahdukset pomppivat betoniseinästä toiseen, kun ihmiset tapasivat pitkästä aikaa toisiaan. Arja tuntui

tuntevan kaikki, eikä hänestä välillä näkynyt kuin vähän takinliepeitä, kun hän katosi toinen toistaan pitempien ihmisten syleilyyn. Ohikulkijoiden kaulat kääntyivät ruuville, kun he yrittivät saada selvää, mistä oikein oli kysymys.

Saimme jokainen kassin, jossa oli nippu esitteitä Rostockista ja Warnemündestä, sekä osallistumispassit, jotka oli pidettävä joka päivä mukana. Siihen oli merkitty etukäteen maksetut osallistumiset. Omastani puuttui yksi merkintä, mutta se ei haitannut, sillä järjestäjät olivat varautuneet tällaisiin mokiin. Passien – ja pituuden- ansios-ta syntyi hauska yhteenkuuluvuuden tunne, jonkinlainen heimokulttuuri, joka ilmeni joka kerta, kun pitkät näkivät toisiaan. Täysin toisilleen tuntemattomat ihmiset hymyi-

livät, huikkailivat ja vilkuttivat toisilleen kaduilla, ja mis-sä nyt sattuivatkin tapaamaan. Se tuntui todella sydäntä lämmittävältä.

Saksalaisia oli enemmistö, mikä oli toisaalta tietysti järjestäjien kannalta mukavaa, kun ei ollut kieliongelmiä. Paitsi sitten meidän loppujen kanssa, jotka puhuimme englantia ja ymmärsimme saksaa – tai sitten puhuimme englantia, emmekä ymmärtäneet saksaa. Saksalaiset puolestaan eivät juurikaan puhu englantia. Miksi puhuisivat, kun joka puolella Eurooppaa pärjää saksalla?

Itselläni on jokseenkin kömpelö, koulussa hädin tuskin kasaan raavittu saksan kielen ymmärtämistaito. Puhua en sitä enää osaa, joten käytin sinnikkäästi englantia. Toisin oli niitten raukkojen laita, jotka eivät ymmärtäneet saksasta muuta kuin että se on kasa konsonantteja muutamalla vokaalilla höystettynä ja kuulostaa pontevasti puhuttuna perin sotalaiselta.

Meistä ei-saksaa puhuvista koottiin jonkinlainen jämäjoukko, jolle joko puhuttiin englantia - tai sitten ei. Meidän bussimmeikin oli nimeltään ”English speaking”.

Muutamat saksalaiset osasivat onneksi auttavasti englantia. Hollantilaiset puhuivat sekä saksaa että englantia oikein hyvin. Mukana oli myös kielitaitoisia sveitsiläisiä, yksi ruotsalainen, yksi britti, pari amerikkalaista ja mistä lie kaikki olivatkaan. Osallistujia oli jotain 300 henkeä, eli en ehtinyt tutustua ihan kaikkiin. Kehitimme yhdessä varsinaisen Baabelin sotkun ja hyvin tulimme ymmärretyiksi puolin ja toisin. Käsillä välillä huidoimme vauhtia puheeseen. Eräs saksalainen rouva yllätti osaamalla miltei puhtaasti suomea. Hän oli opiskellut Jyväskylässä ja Turussa yhteensä vuoden verran joskus yli 20 vuotta sitten ja yhä hän muisti kielen. Asiaa ehkä auttoi se, että hänen naapurinsa on kotoisin Suomesta.

Vinkki: Kannattaa opetella ainakin muutamia kohteliaisuusfraaseja alkuasukkaiden kielellä. Ei liioin ole pahitteeksi tutkia sanakirjaa ennen lähtöä, että tietää, mistä kaupasta saa maitoa ja mistä nupinauloja. Jos nimittäin sattuu niitä tarvitsemaan. Vähäinenkin kielitaito auttaa, kun vain rohkeasti avaa suunsa. Käsillä saa kätevästi huidottua eleitä.

Maanantaina ajettiin Stralsundiin Rügenin sillan yli, joka lienee Saksan pisin silta, jos ymmärsin oppaan puheen oikein. Vähän niin kuin Raippaluodon sillan yli oltaisiin ajettu. Stralsundissa kierrettiin kaupungilla ja katseltiin vanhoja rakennuksia. Suurin osa Saksan vanhoista kaupungeista on peräisin jo 1200-luvulta, joten ne ovat aika lailla samankaltaisia Pohjois-Saksassa. Se johtuu Hansaliitosta, jonka kauppakartelli hallitsi koko Itämeren aluetta aina Suomeen ja Viroon asti. Komeutta ja rikkautta piti näyttää ja talot tehtiin sen mukaan; eli vähän niin kuin meillä Pohjanmaalla.

Historia tuntee pari ruotsalaisvalloitusten aikaa, jolloin rikkauksia todella kertyi. Veikkaan suomalaisiakin olleen mukana. Ruotsalaisillahan oli ennen vanhaan tapana tapella viimeiseen suomalaiseen asti. Saksalaiset tapelivat tasaisiin väliajoin joko keskenään, tai ruotsalaisten, tai venäläisten, tai kenen kanssa vaan, niin että tanner tö-

misi ja muutakin kaatui kuin aitaa. Lopulta tulivat sitten vielä maailmansodat, joista oli omat seurauksensa. Kyse on yleensä ollut rahasta ja vallasta. Joko sitä on ollut liikaa tai liian vähän.

Vanhoja kirkkoja on joka kaupungissa. Kaikki ovat korkeita, niiden linjat ovat kapeita ja ne osoittavat ylöspäin, kohti taivasta. Suurin osa on rakennettu 1200-luvulla, mutta on myös ”nuorempia” kirkkoja. DDR:n aika tuhosi paljon, mikä II Maailmansodassa säästy, mutta Saksojen yhdistymisen jälkeen paljon vanhaa on korjattu. Länsisaksalaisten mielestä rahaa on törsätty liikaakin, mutta kyllä sillä on saatu paljon aikaankin. Uutta on rakennettu, vanhaa korjattu, kauppaa käydään ja turismiin panostetaan.

Kaupunkikierroksen jälkeen oli aika mennä Ozeanumiin, jossa saimme tutustua Itämeren vedenalaiseen maailmaan. Kaloja tuntui olevan joka lähtöön. Juuri kun jalat tuntuivat loppuvan, tuli viimeinen, eli valashuone vastaan, jossa sai – ah – pötköttää puisilla lepotuoleilla ja kuunnella valaiden ääniä. Katossa kiikkui luonnollisen kokoisia tekovalaita. Ainakin oletan, että ne olivat tekoe-lukoita.

Illallinen nautittiin Warnemündessä Tsekkiläisessä ravintolassa. Sain ensi kertaa eläessäni maistaa tuoretta parsaa, jota tarjottiin uusien perunoiden ja Hollandaise-kastikkeen kera. Parsakausi vastaa meikäläistä uusien perunoiden ja sillin sesonkia. Makea jälkiruoka nautittiin sitten myöhemmin jokirannan varrella pienessä kupplassa, joita siellä oli tuhkatuihassa. Tällä matkalla opin tilaamaan Apfelschorlia, joka koostuu omenamehusta ja vissystä, on raikasta ja vie janon. Toinen mainio juoma oli maitokahvi, joka nautittiin aina jättikupista. Kahvin päälle ripsautettiin joko kaakaota tai kanelia.

Vinkki: Kannattaa tutustua ennakkoluulottomasti paikalliseen tarjontaan. Ruokia ja juomia ovat ennen sinua testanneet tuhannet ihmiset. Eivät he voi kovin väärässä olla.

Tiistaina mentiin Prerowiin, jossa oltiin amerikkalais-tyyppisessä höyrylaivassa. Väkeä oli niin paljon, että laiva pullisteli. Söimme jokimatkalla hyvän lounaan ja katselimme matalan rannikon maisemia ja eläimiä. Joku taisi nähdä piisamin tai majavan. Minä en nähnyt juuri mitään, kun oli niin paljon pitkiä ihmisiä ikkunoiden edessä.

Kävimme paluun jälkeen myös pienessä kirkossa, jossa oli jonkun veistostaiteilijan puutöiden näyttely. Kuriosteettina voin mainita, että kun suomalainen istuttaa omaisen haudalle kukkia, niitä laitetaan pieneen multaso-iroon kiven eteen. Saksalainen sen sijaan peittää kummun kukilla kokonaan ja saattaa ympäröidä vielä puksi- puuaidalla koko tuonentuvan.

Iltapäivällä kävimme meripihkatehtaalla. Meripihka on sananmukaisesti pihkaa, jota on valunut puista am- moisina aikoina ja se on sitten kivettynyt ja jäänyt meren- pohjaan. Sitä voi periaatteessa löytää tietyistä paikoista Itämeren rannoilta, jos osaa etsiä. Tätä Itämeren keltaista – ja joskus vihreää – kultaa on helppo työstää ja sen suosio on jälleen nousussa. Arvokkaimmissa klönteissä on pieniä hyönteisiä ja eläimiä. Silmät aivan sokaistuivat kai- kesta siitä meripihkakorujen määrästä, mitä näin. Siitä oli tehty jopa kolmekymmentä senttiä korkeita purjelaivoja.

Siellä piti olla maailman suurin ”meripihkapuu”, eli puu, jonka lehdet on tehty yksitellen meripihkasta, mut-

ta minä taisin nähdä vain toiseksi suurimman puun, joka oli sekin kyllä ihan vaikuttava, vaikka se oli vain metrin korkuinen. En ostanut. Minulla ei olisi ollut sille paikkaa.

Tässä vaiheessa päivää varpaani alkoi pullistua huo- les- tuttavasti ja ennen kuin päivä oli pulkassa, siinä oli muh- kea rakko. Onneksi laukussa oli rakkolaastaria.

Vinkki: Kannattaa ostaa apteekista kunnon rakkolaastaria, sillä kadut ovat kovia kävellä ja jalat vaativat mukavat, sisäänajetut jalkineet. Hienostelu kostautuu.

Illalla oli vielä keilausta Lütte-Kleinissa. Tuli kokeiltua muutama kierros ja ensin moukan tuuri kantoi ensiker- talaista aika kivasti. Sitten lihakset alkoivat jämähtää päi- vän rasituksista ja pallo putosi kouruun yhä useammin. Oli pakko jättää peli kesken. Mutta siitä viis veisasin, sillä saksalaiseen tapaan ruokapöytä oli runsas ja notkuva ja sen jälkeen olin itsekin runsas ja notkuva.

Vinkki: Ruokapöytä on maailman vaarallisin huone- kalu. Kannattaa paastota kymmenkunta kiloa pois ennen reissua.

Keskiviikkona menimme Wismariin, jossa oli viinin- maistajaiset ja viinikellarien esittely. Kapearateisella Molli-junalla menimme muutamia kilometrejä eteen- päin. Juna oli varsinkin pitkäjalkaisille miehille nauretta- van pieni. Moni istui penkissä poikkipäin, jalat käytävälle päin. Asemalta lähdimme parin kilometrin päässä sijait- sevalle Doberanin katedraalille.

Se oli muhkea sistersiläisluostarin kirkko, muistaak- seni jo 1200-luvulta. Osa kirkosta oli aikoinaan rajattu munkeille, osa yleisölle. Kirkkoon on haudattu aateliston ja papiston edustajia vuosien mittaan aikamoiset määrät. Kun kirkkoa viimeksi kunnostettiin, arkkitehti keksi nos- taa lattiaa peittävät, kaiverretut hautakivilaatat pystyyn seinille. Osa oli ehtinyt kulua vuosisatojen aikana askelten alla aika pahasti. Holvien katot suippenivat vaikuttavasti ylöspäin ja katto oli paikoin niin korkealla, että se tun- tui jatkuvan taivaaseen asti. Sveitsiläinen Bettina lauloi pyynnöstä Ave Marian, joka soi kauniisti korkeissa hol- veissa. Monilla kuulijoilla oli kyyneleet silmissä.

Illalla oli sitten ohjelmassa vähän maallisempaa, tai pikemminkin merellisempää ohjelmaa. Väki kokoontui Warnemünden satamaan ja se olikin juhlallinen näky, sil- lä harvoin näkee niin paljon pitkiä ihmisiä kerralla koolla. Lisää tuli kaiken aikaa, mm. suomalaistyöt Hollannista. Ei ihme, että ihmisten päät kääntyivät rantabulevardilla.

Laiva kävi todella ahtaaksi ja jo 190-senttisten oli vaikea kulkea sisätiloissa, sillä katto oli todella matalalla. Oman päälakeni (olen 176 cm) ja katon välillä oli ehkä reilut viisi senttiä. Pisimmät miehet karsiutuivat heti kättelyssä tans- silattialta pois, mikä heitä sangen suuresti harmitti ja sy-

dämelle kävi, kun kerrankin olisi ollut lähes samanmittaisia tanssipartnereita.

Ohjelmassa oli illallinen, huumoripläjäys saksaksi, josta en ymmärtänyt sanaakaan, ja tanssia. En ole ikinä jännittänyt tanssijoiden puolesta niin kuin sillä laivalla. Orkesteri oli ahdettu pieneen tilaan, sen edessä oli pikuruinen tanssilattian tapainen ja heti sen vieressä oli muutaman metrin syvyinen reikä, josta johtivat portaat laivan myymälään. Tanssijat ja kuilun erotti portaiden eteen pingotettu heppoinen köysi. Kun tanssi alkoi ja laiva keikkui laineilla, oli ihme, ettei kukaan kuukertunut syvyyksiin. Tulipa rytkittyä pari diskokappaletta läpi, vaikka rakot varpaissa protestoivat. Ahdasta oli ja hiki tursusi. Mutta hauskaa oli.

Vinkki: *Eurooppalaiset pitävät hauskaa ilman ylenpalttista ryyppäämistä. Pari olutta tai lasi viiniä tavallisesti riittää murtamaan jään. Kaikki eivät ota sitäkään, vaan nauttivat syntymähumalasta. Ja silti kaikki nauravat katketakseen ja pitävät hauskaa ja hulluttelevat. Hölmöilyä p-kännissä pidetään häpeällisenä. Mikä kumma siinä on, kun sama ei toimi Suomessa?*

Helatorstai oli pyhäpäivä myös Saksassa. Kaupat olivat kiinni. Lähdin rannalle kävelemään parin uuden ystävän kanssa. Itämeri oli harmaa ja tuuli navakasti. Hiekka oli kauniin valkoista. Rantaa riitti kilometrikaupalla molempiin suuntiin ja paikallista väkeä sekä turisteja oli rannoilla paljon. Uimareita ei tainnut olla kuin yksi rohkea. Saimme kokeilla hetken aikaa leijan lennätystä, kun eräs rouva ystävällisesti antoi luvan kokeilla.

Piipahdin ystäväni kanssa European Councilin kokouksessa, johon Arja osallistui. Lähdin sieltä pois juuri, kun asiat kääntyivät mielenkiintoisiksi, mutta sitäkin minä en tiennyt, ennen kuin jälkeinpäin. Mm. Suomen tapaaminen, jota oli jo yhden kerran lykätty vuodella eteenpäin muutettiin takaisin vuoteen 2012. Ja me kun olimme lobanneet siihen asti vuotta 2013 sen kun kerkesimme.

Nostan yhä nöyrästi lakkia Arjalle. En ikinä ole yhtä tehokasta asioiden järjestämisestä nähnyt. Tuskin kokous oli päättynyt, kun puhelin soi punaisena ja talkooväen värväys oli täydessä käynnissä. Esitöitä oli toki jo alustavasti tehty, joten ”kuusankaavat” olivat valmiina, mutta silti... huh! Moista tapaamista ei ihan maasta polkaista, kun osallistujia on yleensä 200-850 eri puolilta Eurooppaa ja jopa Atlantin toiselta puolelta asti. Uusi, entistä ankarampi lobbaaminen ja rummuttaminen vuoden 2012 Eurooppa-tapaamisesta Suomessa alkoi. Minäkin piipitin mukana.

Illalla oli isot kalaasit Röverhagenin ”ladossa”, joka oli iso, hallimainen rakennus. Sisustus oli rustiikkinen ja peräseiniä kiersi maailman suurin posliinisten kahvikannujen kokoelma, kaikki erilaisia. Jopa vessojen sisustus oli tehty maalaishenkeen: altaina oli kivisiä juottokuppeja ja koppien ovet olivat maalaamatonta raakalautaa. Naiset ihastuivat lasten vessaan. Se oli tehty hellyttävästi lasten mi-

toilla ja siellä oli jopa kristallikruunu katossa.

Sisällä suuressa hallissa oli useita seisovia pöytiä, joista ihmiset saivat hakea, mitä halusivat. Jonoja ei varsinaisesti ollut, piti vain ängetä johonkin väliin ja napata, mitä vastaan tuli. Lautaset olivat hyvin pieniä, joilla taattiin ruuan riittävyys kaikille. Pöytiä oli varta vasten korotettu tätä iltaa varten, mikä oli tällaisen tumpin kannalta vähän hankalaa, kun lautanen oli suurin piirtein nenän korkeudella. Pöytäseura oli varsin puheliasta ja onnistuimme mainiosti vaihtamaan ajatuksia kielimuurien kolosista.

Paikalla oli myös kenkäkauppias, jolla oli mukana iso valikoima kesäkenkiä. Löysin aivan ihastuttavat sandaalit, joissa oli kiilapohjakorko. Sain pari arvokasta senttiä lisää pituuteeni.

Lopuksi oli vielä isot tanssit päälle, joissa soitettiin myös nk. sinkkukappaleita. Macarena on kuulemma aivan ehdoton ja se veti lattialle väkeä kuin magneetti. Paikalla oli paljon nuoria naisia, eikä kaikille riittänyt tanssittajia, joten oli mukavaa, että tämäkin ryhmä otettiin edes yhtenä iltana huomioon. Valitettavasti piti lähteä melkein ensimmäisellä bussilla pois, koska seuraavana aamuna oli varhainen ylösnousu.

Vinkki: *Kannattaa säästää ja varata rutosti rahaa mukaan. Vastaan voi tulla kiva asuste tai kengät, joita sitten saa itkeä kotimaassa, jos rahat eivät riitä ostoksiin. Ja maksavat ne maitokahvitkin jotain.*

Seuraavana aamuna lähdimme ani varhain Rügenin saarelle busseilla ja ylitimme jälleen Rügenin sillan. Rügen on Saksan suurin saari. Näimme menomatkalla lahdella Jeesuksen, joka selvästi seisojien päällä kalastamassa,

hattu päässä ja kumisaappaat jalassa. Tai ehkä se oli joku hänen sukulaisensa.

Saarireissusta jäi mieleen ainakin Kap Arkonan kaksi majakkaa, joissa en käynyt sisällä, mutta ihailin kyllä niitä päällisin puolin. Rantaan olisivat johtaneet jyrkät rappuset, joille myös sanoin kiitos ei. Näin meren mainiosti sieltä ylhäältäkin puiden lomitse. Jyrkät portaat ovat tällaisen täti-ihmisen reisilihaksille jo vähän rankat ja halusin pystyä kävelemään seuraavanakin päivänä, nimimerkillä "Karvaita kokemuksia pyramidin päälle kaupumisesta".

Matka jatkui Sassnitztiin, missä jälleen oli tarjolla lautamatka, tällä kertaa ilman tanssia. Ihailimme Stubbenkammerin kalkkikivikallioita, mutta koska selostus niistä oli pelkästään saksaksi, suurin osa meni ohi korvien. Lautalta sai tyrniä kaikissa muodoissa: nektarina, mehuna, leivoksina, liköörinä. Nektarin väkevyys veti silmät viirulleen, mutta muuten se oli hyvää. Liköörin tiukkuutta en uskaltanut kokeilla. Tajunta olisi kenties räjähtänyt.

Risteilyn jälkeen kävimme vielä Rügenin pitkillä hiekkarannoilla, joiden varsilla on valtavasti kauniita, puisia rantahotelleja. Niiden jatkoksi oli rakennettu uusia, vanhanmallisia hotelleja. Ilma oli tavattoman tuulinen ja viileä ja olin todella iloinen huivista, jonka sain kietaista korvieni peitoksi, kun kävimme pitkänpitkän laiturin nokassa asti. Rannalla oli torvisoittoa ja muuta huvia turistien iloksi, vaikka sesonkiin oli vielä pitkä aika. Meressä olisi uinut korkeintaan pingviini.

Päivä oli ollut sen verran raskas, että paluumatkalla uni otti ihmisiltä veronsa. Ympärillä keinui keltaisia rypisipeltoja kilometrikaupalla, vaikka oli vasta toukokuu. Onneksi oli pilvinen päivä, sillä niiden hohteen katsominen koski silmiin ilman auringonpaistettakin. Satuun lukuisten kauriiden lisäksi näkemään ruokapöydän korkeuisen villisian, joka syöä nassutti tienvarressa kaikessa rauhassa.

Vinkki: Mikäli harrastat triathlonia, olet vahvoilla.

Me muut saamme tyytyä keräämään kuntoa koko vuoden ajan kuka milläkin tavalla. Usko pois, kävelyä harrastetaan retkillä PALJON.

Lauantaina sain vihdoinkin nukkua pitempään. Siihen asti oli pitänyt joka aamu nousta ennen kukonlaulua, että kerkisi mukaan bussiin. Ja tietenkin satoi, kun vihdoinkin olisin lähtenyt omin päin kylille. Oli muuten ainut päivä, jolloin satoi. Joka päivä oli ollut kyllä kolea tuuli ja vain jotain 10-15 astetta lämmintä, mutta yhtä aamua lukuun ottamatta ilmat olivat suosineet. Tv:ssä sanottiin, että Saksassa oli kylmin toukokuu 70 vuoteen. Samana päivänä sain Suomesta tekstarin, että isieni maata koeteli helleaalto. Jälkeenpäin kuulin, että Pariisikin oli ollut kylmä kuin pakastearkku ja se vähän lohdutti.

Olin seurannut tv-uutisia ja säätilaa joka päivä, koska oli uhkana, ettemme pääsisi lentäen Suomeen. Islannin tuhkakilvet leijuivat Euroopan yllä ja ainakin Münchenin kenttä oli jouduttu sulkemaan. Britanniassa ja Irlannissa oli niin ikään kenttiä kiinni loppuviikosta. Ei voinut kuin toivoa parasta.

Kiersin tuliaisostoksilla sateisessa Warnemündessä hollantilaisen ystävän kanssa, jonka jälkeen pitikin jo ruveta valmistautumaan suureen gaalailtaan. Gaalailta pidettiin noin kilometrin päässä Hotel Neptunissa. Sinne pääsi kävelemällä rantatietä. Oli tuulinen ja sateinen ilta, mutta isossa ryhmässä oli muutamilla sateenvarjo, joten vain silityskostein vaattein pääsimme perille. Olin tälläytynyt pitkään samettipukuun ja hopealle hohtavaan huiviin, mutta asu kalpeni kaikkien hienojen gaalapukujen rinnalla. Arja oli ollut oikeassa, niissä juhlissa ei pysty ampumaan yli. Muutamat naisista olivat antaneet pukukoodille palttua ja pukeutuneet puolihameeseen, eli ei kai se niin vakavaa ole, vaikka ei panosta helmoihin ja hörhelöihin.

Juhla alkoi buffet-pöydän antimilla. Ranskalaiset esittelivät ensi vuoden tapaamispaikkaa, eli Pariisia, nokkelalla ja hausalla multimediaesityksellä. Paikallinen tanssiryhmä esitti oman ohjelmanumeronsa. Sitten huudettiin jokaisen osallistuvan maan/ Saksan kaupungin nimi, jolloin niiden edustajat nousivat vuorollaan seisomaan. Treffitapahtuman järjestäjät ja taustajoukot huomioitiin ja palkittiin ja sitten alkoi tanssi.

Enimmäkseen orkesteri soitti paritanssikappaleita, jolloin suurin osa joukosta jäi istumaan, koska pareja ei ollut tarpeeksi. Vasta kun bändi soitti muutaman kappaleen rokkia, me sinkutkin pääsimme vähän irrottelemaan. Juhlat jatkuivat aamuyön tunneille, mutta minä lähdin jo ennemmin pois. Kävelin hurjassa tuulessa ja sateessa takaisin hotellille, mutta paljon kaurapuuroa syöneenä minua eivät semmoiset puhurit heilutelleet. Silmalasit pistin suosiolla taskuun, ettei tuuli olisi siepannut niitä päästä.

Seuraavana päivänä väki kokoontui vielä kerran Tsekiläiseen ravintolaan jäähyväistapaamiseen. Jätettyämme haikeat hyvästit lähdimme etsimään junaa, joka vei meidät ensin Rostockin kautta Hampuriin ja sieltä vaihdon jälkeen Bremeniin. Seuraavana aamuna lensimme takaisin Tampereelle.

Ensikertalaiselle Europa Treffen -kokemus oli miltei hämmäntävä, sillä päivät olivat täynnä ohjelmaa, näkemistä ja kokemista. Paikat ja paikkakunnat menivät jo loppuviikosta sekaisin. Vanhan konkarin neuvoa noudattaen helpotin loppua kohti, että kerkisin vähän levätä. Kannatti silti osallistua retkiin, että pääsin sinuiksi systeemin kanssa. Jokainen Treffi on erilainen, mutta pääpiirteissään ne silti noudattavat tiettyjä kaavoja. Esimerkiksi viinitilavierailu on aina, samoin gaalailta.

Mielestäni tämä oli todella nopea ja kätevä tapa päästä kielikylpyyn, nähdä ripeässä tahdissa erilaisia paikkoja ja tavata paljon uusia, iloisia ihmisiä. Hymy oli kaikilla herkässä. Ja kuten olen jo sanonut, yhteisöllisyyden tunne oli vahva, vaikka en ikinä ennen ollut tavannut ketään heistä. Se koko tapaamisessa oli ihmeellisintä. Miten ja missä muuten maailmassa voi kokea sellaista? Korkeintaan sukujuhlissa.

Anne

MAANTEIDEN RITARI

–*tositarina, Europatreffen Rostock 2010*

On kai kerrottava sekin, miten pääsimme Bremenissä lentokentälle, vaikka se oli jo suljettu siltä päivältä. Taksiksi vei meidät Ryanairin terminaalin takaosalle ja neuvoi englanniksi, miten pääsemme sisään. Ja jäi vielä varmistamaan, että tosiaan pääsemme sisään. Painoimme neuvon mukaan nappia ja hetken päästä kaiuttimesta kajahti tiuhaa saksankielistä tekstiä, josta ei saanut mitään tolkkua. Taksimies karautti apuun kuin valkea ritari (vaikka hän oli hevari ja aika rock) ja polotti pitkän pätkän selityksiä kaiuttimeen. Sitten hän valisti meitä ottamaan matkaliput esille ja näyttämään niitä virkailijalle.

Vieläkin hän jäi paimentamaan nurkalle, että varmasti pääsemme sisään. Hyvä oli, että jäi, sillä äkkiä hän alkoi

huutaa isoon ääneen nurkan taakse jotain englanniksi ja huitoi kuin tuulimylly. Me ihmettelimme, että mitä siellä nyt on. Nurkan takaa alkoi kuulua matalaa pulinaa ja selvää suomea. Ryhmä suomalaisia oli jäänyt ovien taakse ja taksikuski paimensi heidätkin takaosalle. Kuuntelin puheentyyliä ja totesin, että jep, pohjalaisia ovat. Vieläpä naapurikaupungista, kuten kävi ilmi. Heillä kävi meidät tavatessaan peikkomainen flaksi, sillä he eivät olleet päässeet hotelliin, lentokentän odotushalli olisi avattu vasta tuntien päästä ja yö oli todella kylmä. Aamulla me kaikki lensimme Tampereelle. Eikä taivaalla ollut yhtäkään tuhkapilveä.

Anne

KAHVIAUTOMAATTI VERSUS IHMINEN

– *tositarina, Europatreffen Rostock 2010*

En malta olla kertomatta esimerkkiä saksalaisesta sitkeydestä. Olimme illalla Arjan kanssa Rügenin retkestä aika puhki, mutta jotain juotavaa teki silti mieli ennen nukkumaanmenoa. Päätimme hyödyntää hotellimme kahvibaaria. Kilkutimme kelloa ja laskimme uupuneet tomumajamme sohvalle. Aulassa oli hämärää. Respassa ei ollut ketään. Oli hiljaista kuin huopatossutehtaalla. Pitkän ajan perästä tuli nuori tarjoilijapoika ja pian hänen vanavedessään nuori tarjoilijainainen kysymään, mitä haluaisimme. Arja tahtoi Milch-kahvia, mutta minä tyydyin teehe, kun oli jo niin myöhä.

Kumppanukset ryhtyivät toteuttamaan toiveitamme. Minä sain kyllä teen, mutta kone, jonka olisi pitänyt kehittää sisuksistaan maitokahvi, oli tyhjä. Poika täytti sen ja haki muutkin tykötarpeet, mutta sitten tuli tenkkapoo. Kone ei suostunut tekemään enää yhtään kupillista. Tyttö, joka oli selvästi kokeneempi työntekijä, yritti vuorostaan. Ei tulosta. Hotellissa oli ollut päivällä konsertti, jonka jälkeen lähes sata ihmistä oli halunnut kahvia eri muodoissa, maidolla ja ilman. Ei ihme, että kone oli väsynyt.

Kymmenennen yrityksen jälkeen Arja alkoi perua tilaustaan, mutta työntekijät oli vallannut taistelutahto. Kahvimasiina oli ottanut meidät kaikki panttivangeikseen. Tuijotimme sitä kuin hypnoosin vallassa ja se tuijotti kiillottomalla, punaisella silmällään takaisin. Siitä syntyi julma ottelu, ihminen vastaan kahviautomaatti. Välillä ihmiset olivat voitolla, mutta kone onnistui juonimaan itsensä joka kerta toimimattomaksi. Muutaman kerran jo näytti siltä, että sen tahto nujerretaan, mutta ei. Valot välkkyivät, lupasivat, sammuiivat, kuolivat pois. Tarjoilijainainen kiroili matalasti saksaksi. Luulisin niin, konsonantit ainakin muuttuivat teräviksi.

Kuten aina tällaisissa tapauksissa, yleisö, eli Arja ja minä, alkoi antaa hyviä neuvoja ja ehdotuksia. Mutta ei edes johdon irrottaminen seinästä auttanut kuin hetkeksi.

Niin pieneksi hetkeksi, ettei siinä ajassa ehtinyt näpytellä konetta toimivaksi. Pojankin konsonantit alkoivat terävoitua. Kummankin naamalta paistoi epätoivoinen fa-naattisuus.

Kaksikko teki yhä päättäväisempiä hyökkäyksiä koneen päälle menoksi. Kone oli yhtä jääräpäinen, kunnes yhtäkkiä se antoi sen verran periksi, että lurautti sisuksistaan kuumaa, mustaa mönjää ilman maitoa. Taistelupari heitti tasapelin kunniaksi yläfemmat. Arja sai kuin saikin kahvinsa, tosin ilman kuumaa maitoa. Kiltisti hän sen myös joi, sillä hän ei hennonut jättää sitä kuppiin niin pitkän väsyntaistelun jälkeen. Ei siitä peritty edes maksua, mutta sitä ei saa sanoa pomolle. Älkää tekään kertoko. Minä kumartelin tarjoilijoille kuin afrikkalainen alkuasukas. Donnerwetter, mitali niille olisi pitänyt antaa. Urhoollisuusmitali.

Anne

New Yorkin SUURIMMAT

Vietin kesän lopussa viikon New Yorkissa Youth Assemblyssä (2.-8.8.2010). Kaupungissa on rytmiä, jota ei voi sanoa kuvailla. Youth Assembly 2010 -konferenssi oli tapahtuma, johon kokoontui nuoria ympäri maailmaa keskustelemaan Millennium Development Goaleista. Lähiaikoina järjestetty YK:n huippukokous käsitteli myös vuosituhattavoitteita ja miten niissä oli edistytty. Tavoitteet luotiin kymmenen vuotta sitten tähtäämään köyhyyden puolittamiseen ja parempaan terveyteen, koulutukseen, tasa-arvoon ja ympäristöön vuoteen 2015 mennessä.

Meitä suomalaisia mukaan lähti 68, iältään 20-30 -vuotiaita. Moni tuli jonkun yhdistyksen tai koulun kautta, itse lähdin Pieni- ja Isokenkäiset ry:n avustuksella. Olen 188,5 cm pitkä ja kengänkokoni on 44,5, eli olen erikoispitkä naiseksi. En ole oikeastaan ikinä kokenut pituuttani ongelmaksi, ja se ei noussut nytkään lentokoneen jalkatilaa lukuun ottamatta haasteeksi. Yleensä ihmiset ovat positiivisesti kiinnostuneita erinäköisistä ihmisistä ja yhdistystä ja sen asiaa on luontevaa alkaa esittelemään jo ensimmäisistä sanoista. Sain toki paljon kommentteja pituudestani, mutta vuosien varrella kaikki on tullut kuultua, ja vastailu koripallokysymyksiin on muuttunut niin rutiiniksi, etten oikeastaan huomaakaan

sitä. En silti tietenkään haluaisi, että minua arvotettaisiin ulkonäköni takia, mutta en taida olla asiani kanssa yksin?

YK:n tiloihin mahtui toki useampaa eri kansallisuutta ja persoonaa, ja mielestäni siinä tapahtuman hienous piilikin. Nelipäiväinen kokoontuminen tarjoi luentoja, paneelikeskusteluja, työpajoja ja vierailuja eri suurlähetystöihin. Vapaa-aikana kiersimme yhdessä nähtävyyksiä ja New Yorkin katuja. Matka oli hauska ja unohtumaton, tapahtuma järjestetään myös ensivuonna (vinkkinä kiinnostuneille!).

Erika

P.S. Käy lukemassa YK:n vuosituhattavoitteet ja matkablogini Verkkolehdestä osoitteessa <http://www.tallsmall.fi>

EUROOPPA-TAPAAMISTEN HISTORIA, *Suomi järjestäjänä 2012*

47	25.05.-01.06.2014	2014	Leipzig	Deutschland	?
46	05.05.-12.05.2013	2013	Hamburg	Deutschland	?
45	10.06.-17.06.2012	2012	Tampere/Helsinki	Suomi	?
44	29.05.-05.06.2011	2011	Paris	France	?
43	10.05.-16.05.2010	2010	Rostock	Deutschland	290
42	17.05.-24.05.2009	2009	Frankfurt	Deutschland	359
41	28.04.-04.05.2008	2008	Amsterdam	The Netherlands	198
40	14.05.-20.05.2007	2007	Freiburg/Breisgau	Deutschland	349
39	22.05.-28.05.2006	2006	Osnabrück	Deutschland	291
38	02.05.-08.05.2005	2005	Edinburgh	United Kingdom	291
37	14.05.-21.05.2004	2004	Basel	Schweiz	355
36	25.05.-01.06.2003	2003	Berlin	Deutschland	641
35	06.05.-12.05.2002	2002	Kopenhagen	Denmark	387
34	21.05.-27.05.2001	2001	Münster	Deutschland	436
33	26.05.-04.06.2000	2000	Luxemburg	Luxemburg	475
32	08.05.-16.05.1999	1999	Dortmund	Deutschland	451
31	18.05.-24.05.1998	1998	London	United Kingdom	550
30	05.05.-11.05.1997	1997	Dresden	Deutschland	500
29	13.05.-19.05.1996	1996	Düsseldorf	Deutschland	598
28	25.05.-29.05.1995	1995	Amsterdam	The Netherlands	500
27	23.05.-29.05.1994	1994	Prag	Tšekki	300
26	20.05.-23.05.1993	1993	München	Deutschland	683
25	28.05.-31.05.1992	1992	Wien	Austria	850
24	06.05.-12.05.1991	1991	Hamburg	Deutschland	743
23	24.05.-27.05.1990	1990	Bern	Schweiz	519
22	04.05.-07.05.1989	1989	Koblenz/Frankfurt	Deutschland	546
21	12.05.-15.05.1988	1988	Dortmund	Deutschland	623
20	28.05.-31.05.1987	1987	Stuttgart	Deutschland	524
19	08.05.-11.05.1986	1986	Bremen	Deutschland	466
18	16.05.-19.05.1985	1985	Den Haag	The Netherlands	300
17	31.05.-03.06.1984	1984	Berlin	Deutschland	600
16	12.05.-15.05.1983	1983	Linz	Austria	432
15	20.05.-23.05.1982	1982	Köln	Deutschland	515
14	28.05.-31.05.1981	1981	Nürnberg	Deutschland	435
13	15.05.-18.05.1980	1980	Kopenhagen	Denmark	666
12	24.05.-27.05.1979	1979	Düsseldorf	Deutschland	582
11	04.05.-07.05.1978	1978	Zürich	Schweiz	484
10	19.05.-22.05.1977	1977	Mainz	Deutschland	536
9	27.05.-30.05.1976	1976	Salzburg	Austria	450
8	08.05.-11.05.1975	1975	Hamburg	Deutschland	670
7	23.05.-26.05.1974	1974	Koblenz/Frankfurt	Deutschland	520
6	31.05.-03.06.1973	1973	München	Deutschland	430
5	11.05.-14.05.1972	1972	Kopenhagen	Denmark	550
4	20.05.-23.05.1971	1971	Montreux	Schweiz	500
3	07.05.-10.05.1970	1970	Berlin	Deutschland	520
2	15.05.-18.05.1969	1969	Wien	Austria	516
1	14.06.-17.06.1968	1968	Dortmund	Deutschland	409

X

Itella Oyj

Syys Treffit,

-KOKOUS JA YHDISTYKSEN 15-VUOTISJUHLA**27.-28.11.2010 HELSINGISSÄ**